

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

בס"ד • ט שבט ה'תשפ"ה פרשת בשלח • גליון 1496 • נא לשמור על קדושת הגליון

כניסת שבת: יום 16:42 ת"א 17:00 חיפה 16:51
יציאת שבת: יום 17:56 ת"א 17:58 חיפה 17:56

נכון לעכשיו
הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

מלחמת עמלק בעבר ובהווה

המלחמה ראשונה בהיסטוריה שנכפתה על ישראל היא מלחמת עמלק "ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידיים" (שמות יז ח). ישנה מצוה מיוחדת לזכור את המלחמה הזאת כפי שנאמר "זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים", ולמחות את זכר עמלק מתחת השמים. לא לשכוח. (דברים כח יז).

מדוע עלינו לזכור ולא לשכוח? שנאמר עליה "מלחמה לה' בעמלק מדור דור" (שמות יז טז). עמלק הם הראשונים שהתנפלו על עם ישראל בלא שום סיבה הנראית לעין אלא רק בגלל היותם יהודים, ומפני שנפלו לחולשה כפי שנאמר: "ויזנב בך כל הנחשלים אחריו ואתה עיף ויגע" (דברים כה יח). כפי שחיית טרף מתנפלת על קורבנה כשהיא מבחינה בחולשתו, אף עמלק היו ראשונים שהתנפלו על עם ישראל ובזה הורו דרך לכל אומות העולם ולאנטישמים לדורותם, שאפשר להתנפל על יהודים. אף שלכתחילה היו יראים להילחם בנו, כאשר נתגלה לעין כל ביציאת מצרים שישאל הם הבן האהוב והנבחר של הקב"ה "בני בכורי ישראל" וכל הפוגע בישראל הקב"ה מכה אותו כבמכות מצרים ובקריעת ים סוף. ועמלק לא נרתע ובזה החליש את כוח ההרתעה שהיה לישראל.

נכון לעכשיו, אנו נמצאים בעיצומה של מלחמה שנכפתה על ישראל ע"י הערבים שמטרתם להחליש את כוח ההרתעה שלנו. מלחמה זו לצערנו מלווה בתעמולה אנטישמית מהגרועות ביותר מאז השואה. במלחמה זו אנו ננצח בעזרת ה', כפי שנוצחו ונפלו כל שונאי ישראל לאורך כל הדורות - מעמלק דרך המן הרשע ועד הצורר היהודי מגרמניה ימ"ש. בשביל להתחזק ולחזק את רוחנו ורוח הלוחמים, עלינו ללמוד ממשו רבנו "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל, וכאשר יניח ידו וגבר עמלק" (יז, יא). מסבירים חז"ל "וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה? אלא לומר לך כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים" (ראה"ש כט). וכוונת הדברים: "כשהיו ישראל מסתכלין רק כלפי מעלה - שלא היתה צעקת תפילתם לפניו יתברך שמו על צערם אלא רק על חילול השם אביהם שבשמים היו מתגברים" (נפש החיים שער ב יא). כך גם בימינו, עלינו להבין להכיר ולדעת שפגיעה ביהודים ובעם ישראל היא חילול השם, ומלחמת צבא הגנה לישראל בצוררי ישראל היא מלחמה על קידוש השם. מלחמה בין העם שבא להאיר ולהפיץ את אור ה' בעולם ובין כוחות שמטרתם להחשיך.

ומתוך שנגצח במלחמה תתקיים שבועתו של הקב"ה שאין שמו שלם וכסאו שלם עד שישראל ינצחו כנאמר "וה' לעולם ישב כונן למשפט כסאו" (תהילים ט, רש"י שמות יז טז). מהמצפה לישועה השלמה

לך נגנן בי 14

כיצד אפשר

לנצח את עמלק

הרב אשר בוחבוט 2

שליטה סמויה
בנישואין
אסתר אברהמי

6

חינוך להכרת הטוב
אורית דהן

חגיות וחינוך

ערוץ מאיר לילדים

בעמוד 7

האחריות על הצדק

נתן קוטלר 5

עשרה כללים של השמאל

הרב שלמה אבינר 8

שירה חדשה

הרב חגי לונדין 8

קונספציה

הרב אמיר דומן 2

שבת שירה - שיר השירים

הרב יורם אליהו 3

בדרך אמונה בחרנו, בדרך

אמונה שבנו הרב ליאור לביא 4

לתרומות למכון מאיר:

בטלפון 02-6461328

באתר meirtv.com

או סרקו את הברקוד

• אלפי שיעורים
• קירוב רחוקים
• מאות תלמידים
• ערוץ ילדים
• אולפן גיור

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

אמנם ידענו שרס"ג ובעל העיקרים הסבירו שהקב"ה רק דאג **להשוות את כוחות הנפש של פרעה במשקלם לעומת פחד המכות**, כך שתמיד נותרה בידו בחירה שווה, והוא התמיד לבחור ברע. וגם ידענו שהרמב"ם פירש באופן שונה, שאכן רבש"ע **מנע ממנו את הבחירה להיכנע**, כעונש על גודל רשעו. אך נשאלת בכל זאת השאלה: האם לשם השגת המטרה הזו (כל שיטה לדרכה) - ניטלה מפרעה "מערכת ההפעלה" האנושית הרגילה, והושמה במקומה מערכת שונה, "מקולקלת"? או אולי לא ברא ה' בריאה חדשה בנפשו של פרעה, ורק התערב באופן עקיף, והוביל את פרעה לשגות בצורה סדרתית עד אובדנו?

ובכן, אמרתי לעצמי, אולי נגלה רמזים לחידה מתוך לשון הכתוב. מתברר שהתורה, לאורך כל יציאת מצרים ועד קריעת ים סוף, מדברת בשלושה מושגים קרובים אך שונים, לגבי 'לב פרעה': קושי, הכבדה, וחיזוק. השניים האחרונים

חוזרים פעמים רבות, ואילו הראשון מופיע רק פעם אחת - בהקדמה של הקב"ה למשה לפני פתיחת סדרת האותות והמוכות (שמות ז', ג'): **"וְאֵנִי אֶקְרָא אֶת לֵב פֶּרַעַה, וְהִרְבֵּיתִי אֶת אֹתֹתַי וְאֶת מוֹפְתֵי בֶּאֱרֶץ מִצְרָיִם."**

לפיכך נראה, ש'אקשה' הוא המבוקש, רעיון המסגרת, ואילו 'אחזק ואכביד' הם שיטת הפעולה. מה ההבדל בין המושגים, למרות הדמיון הברור? תתחיל בחיזוק הלב. כשחושבים על כך, מתגלה דבר קצת מפתיע: חיזוק הלב אינו דבר שלילי כלל! אדרבה, כולנו מתפללים תמיד, יחד עם דוד המלך: "קווה אל ה', חזק ויאמץ לך". וקווה אל ה'! ואם תאמרו: אולי ה'אימץ' שנוסף כאן, הוא שהופך את העניין לטובה? צאו וראו מה נאמר לגבי סיחון (דברים ב'): "כִּי הִקְשָׁה ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת רִחוֹ וְאָמַץ אֶת לְבָבוֹ לְמַעַן תִּתֶּנּוּ בְיָמָיו הַזֶּה". הרי אומר: חיזוק הלב הוא עניין מבורך ורצוי, ומשמעותו היא חיזוק כוחות החיים והנפש, הכישרונות והיכולות שלנו עד מילואם. והנה אצל פריעה וסיחון הפך ה'חיזוק' לרועץ. הכיצד? נמשיך ל'כובד הלב' - מה טיבו? מתוך ההרגל וההקשר אנו מכירים את משמעותו השלילית, אך נראה שגם מושג זה קיים באופן חיובי: 'כובד' הוא 'משקל', 'חשיבות', 'ערך'; "והוא נכבד מכל בית אביו" (שכם בן חמור). האם יש בעיה בכך שאדם יחש ערך ומשקל לתפיסת עולמו ולכוחות חייו? האם אדם צריך להיות רופס ונידף בכל

רוח מצויה! ודאי שלא. אם כך, מהי הבעיה של פרעה? ה' יזכה אותו בחיזוק הלב, ובהערכה אמיתית לחשיבותו ולתפקידו ההיסטורי - ולכאורה, הלוואי עלינו! איך כל זה קרס והביא למפתלתו? ואולי חשוב יותר לנו כיום - איך חיזוק שכזה לא יגרסם גם לנו. חלילה. ונפילה?

ברור שההסבר יבוא מהביטוי השלישי: 'אקשה את לבו', שהרי אין לו שום מובן חיובי. הדבר הכי נורא שיכול לקרות ללב, הוא שיהפוך לנוקשה! זהו מוות מיד, ר"ל. השילוב של העצמת כוחות החיים, יחד עם האדרת החשיבות העצמית, עלול להיות קטלני! הוא מסמא עיניים עד שהלב 'מתקבע' בתוך עצמו ומאבד כל גמישות ויכולת לקבל דעה או מציאות שונה (מי אמר 'קונספציה?'). 'העקשנות לעמוד תמיד בְּדִעָה אחת, וְלֹא־תִתֵּן בָּהּ בְּחִבְלֵי הַחֲסָאָת שֶׁנַּעֲשֶׂוּ לִמְנָהּ, בֵּין בְּמַעֲשִׂים, בֵּין בְּדַעוֹת, הִיא מִחֲלָה הַבָּאָה מִתּוֹךְ שִׁקוּעַ בַּעֲבֹדוֹת קָשָׁה' (אורות התשובה ה').

אבל איך ניתן לזכות ללב רגיש ופועם מבלי לוותר על הכרת הערך העצמי? רק בענווה מול מקור החיים: "קווה אל ה' - חזק ויאמץ לך". כי הערך שלנו ושל שליחותנו בעולם באים רק "ממנו" (הוא יתברך שמו) - ולא ממנו (אנחנו)" (כוזרי). בזכות החיבור אל האינסוף והטוב האלוכי אנו זוכים לגלות את ייעודנו האישי וערכנו העצמי המופלא, וקול וחומר ערכנו הלאומי וההיסטורי.

להדרכה ועצה: amirduman@gmail.com

כיצד אפשר לנצח את עמלק

בתזוזות ידיי של משה היו נעשים ניסים במצרים.
 "וַיִּנְטֶה אֶת יָדוֹ עַל הָיָם וַיִּבְקָעוּהוּ"⁴⁶ וכאן צריך חזיון
 בתמיכת ידי מאהרון ביד אחת וחור ביד השנייה.
 אהרון מייצג את הכהונה, המבטאת את הצד הרוחני
 הניסי, וחור מייצג את הצד המעשי, כפי שמוצאים
 זאת בבנו בצלאל בונה כלי המשכן, שנאמר עליו:
 "וּבַחֲרָשֶׁת אָבֵן לְמִלֵּאת וּבַחֲרָשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת כָּכָל
 מְלָאכָה"⁵⁷, ורק החיבור יחד בהשפעתם מנצחים את
 עמלק. וכן משה רבנו נמצא למעלה בהשפעה
 הרוחנית באופן הניסי, ויהושע בכוח הצבאי,
 הגשמי והטבעי למטה. מלחמה שניסו בלעם
 ובלק לחקות, כשבלעם היה למעלה ובלק למטה
 עושה מזבח, ואף דורש הזוהר ברמז כי בסוף
 שמם ישנה המילה עמלק 'בלעם' ב'לק'

הולך לעלות דרגה בגאולה מגיע עמלק לעצור זאת. "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ" – בדרך בין גלות לגאולה. המלחמה בעמלק שונה מכל מלחמות ישראל באופנים רבים. במלחמות אחרות כמלחמת עוג וסיחון משה נלחם בפועל, ואילו כאן משה נמצא בראש הפסגה ובהרמת ידיו כלפי מעלה יחד עם אהרן וחור, ומשפיע על המלחמה באופן רוחני ויהושע נלחם למטה בעומק המערכה. בסיום מלחמה זו בונים מזבח וקוראים לו "ה' ניס" ולא מובן - איזה נס היה שם? עמלק, שמקור שליחותו הוא מעשו שמייצג את עולם הטבע, איש ציד איש שדה, ואי אפשר לנצח אותו רק בדרכי המלחמה הטבעית, על כן צריך חיבור בין הצד הרוחני ובין הצד הגשמי.

בסוף הפרשה אנו נפגשים עם המלחמה הראשונה שלנו כעם והיא מלחמת עמלק. נשאלת השאלה מה האיום שגרם לו לבוא אלינו מרחק כה רב, כמובא במדרש ארבע מאות פרסה, להילחם בנו?¹ והתשובה, שעמלק היה נכדו של עשו והוא בא בציווי זקנו, כשבתחילה אליפז בנו ציווה להרוג את יעקב, אך מכיוון שגדל על ברכי יצחק לא רצה להרע לישראל, כפי שאמנם מוצאים שהיה מחבריו של איוב שהיו בעלי רוח הקודש ורק לקח את ממונו. בנו עמלק בא לעשות את שליחותו מסבו עשו, והוא מגיע בעצת אימו תמנע, רק לאחר שעם ישראל קיימו את הברית שעבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה בברית בין הבתרים.² **כך תמיד כשעם ישראל**

במוצאי שבת זה (פרשת בשלח)

בשעה 20:00

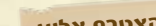
בלובי של בניין השיקום המרכזי
בבית חולים תל השומר

מוזמנים להביא כלי נגינה

מכון מאיר מזמין את הציבור להצטרף אלינו
ואל בית כנסת השיקום בתל השומר

למלווה מלכה

בהשתתפות רבני המכון ותלמידיו

50 שנה למדינת ישראל

מכון מאיר

הרב יורם אליהו
ר"מ במכון מאיר

מתורת החסידות נתיבות שלום לפרשה

בשלח

שבת שירה – שיר השירים

שבת זו נקראת שבת שירה וניתן להבין את עניינה ע"פ דברי הרב מרדכי, שמלמד שכשם שהזמן מעורר את הקריאה, כפי שתיקנו קריאה של כל חג בזמנו כי הזמן מעורר ומצריך את הקריאה ששייכת לזמן הזה – כך הקריאה מעוררת את הזמן, שכאשר קוראים את ענייני גאולת מצרים וקריעת ים סוף, זה מעורר את ההארה של הזמן הזה, ואנו יכולים להרגיש הארה מעין מה שהרגישו אבותינו. ומסופר על הרה"ק מרופשין שבשבת פרשת בא התחיל לומר את ההלל, כי הרגיש ממש את ההארה של פסח.

זהו עניינה של שבת שירה, שע"י הקריאה בפרשה מתעוררת בה ההארה של שירת הים. ומובא בזוהר

על המילים בשירה 'ויאמרו לאמור' – 'לדרי דרין', כלומר, ההארה שהייתה בקריעת ים סוף שראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל הנביא, ההארה הזאת השרישה לכל הדורות. וידוע שעניין השירה גבוה מאוד וביקש הקב"ה לעשות את חזקיהו משיח ולא עשהו כי לא אמר שירה על מפלת סנחריב

ענין השירה, מבאר הנתיבות שלום, הוא גודל ההרגשה שהנהגת הבורא כולה טוב, ולזה הגיעו

של שבת, אלא כל תוכן המזמור הזה, הוא ההכרה שכל הנהגת ה' היא תכלית הטוב, טוב להודות לה, להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות, בבוקר רואים את חסדי ה' אבל גם בלילה, גם בחשכה, כשלא רואים, מאמינים שהכול חסד ה', כך שכל המזמור הוא שיר להנהגת הבורא שכולה בתכלית הטוב, וזוהי בחינת השבת, שבה מתנער היהודי מכל ענייני העולם הזה ואז מתוודע לכך שכל הנהגת הבורא היא תכלית הטוב וטוב להודות לה.

כך היא גם תפילת 'נשמת כל חי' שבה מקבלים את ההארה של יום השבת, ולכאורה גם בה לא מוזכרת השבת, אלא כל עניינה 'לברך את שמך מלכנו, ואילו פינו מלא שירה כים אין אנחנו מספיקים להודות ולהלל'. תוכן תפילת נשמת הוא, שהרוח והנשמה מרגישות שכל הנהגת ה' היא תכלית הטוב, מתוך הכרה זו ומתוך התפשטות הגשמיים שזוכה האדם בתפילה זו, מסוגל האדם לומר שירה בבחינת המלאכים שאומרים שירה.

שבת שירה היא מעין שיר כפול שיש בה גם את עצם הבחינה של השירה שהייתה בקריעת ים-סוף כי קריאת הפרשה מעוררת את הזמן, ומתעורר הגילוי שהיה אז בקריעת ים-סוף, וגם עצם זה שהשבת הוא יום של שירה, שהנשמה והרוח של היהודי אומרים בו שירה לפני ה' יתברך, נמשכת בשבת זו ההארה של אמירת השירה לדורי דורות. שבת זו סגולתה שיהודי יתעלה לומר שירה לפני ה' יתברך, וכמו שבשבת הגדול יש בחינה שהוא הגדול שבגדולים, כך אפשר לומר, שכל שבת היא שבת שירה, ושבת שירה היא בחינת שיר השירים, קודש קודשים.

עם ישראל בקריעת ים-סוף, שראו שכל מה שעבר עליהם, הצרות והייסורים בגלות מצרים שהכול היה לטובה. הם הגיעו למדרגה הזו שהיו כמו מלאכי השרת בהתפשטות הגשמיות, מכוח זה זכו ל"אז ישיר משה" והמשיכו הארה זו לדורי דורות.

בחינה זו של השירה ישנה בשבת קודש, אומר הנתיבות שלום, כמו שכתוב "יום השביעי משבח ואומר, מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה", כלומר בשבת ישנה הארה זו של השירה, כי בשבת יש נשמה יתרה שאף היא עניינה התפשטות מהגשמיות, ואז האדם הוא בדרגה של תנו

שבח ושירה לאל אשר שבת ברא, שהקב"ה ברא את כל הבריאה להיטיב לברואיו.

והנה אנו רואים בעינינו שלגוף יש הרבה תלאות וייסורים, אז היכן מתקיים רצון ה' להיטיב לבריותיו בעולם הזה? תכלית ההטבה היא שאדם יזכה להתענג על

ה' וליהנות מזיו שכירתו, אבל כל זמן שהוא נתון במאסר, הגוף הוא לא יכול להגיע לזה, לכן, על-ידי שהאדם מתפשט מהעניינים הגשמיים, לא עושה אותם עיקר בחיין, יכול הוא להגיע לאז תתענג על ה', וליהנות מזיו שכירתו, ובחינה זו קיימת בשבת קודש, אבל במשך ימי השבוע האדם קשור לגוף ואז קשה לו להגיע למדרגה הזו של השירה.

לכאורה קשה, מה קשור המזמור הזה 'מזמור שיר ליום השבת', לשבת, הרי לא מוזכרים בו עניינים

לנצחו להכריתו מן העולם כנאמר על החשיבות של כל יד באומה בניצחון עמלק: "וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּף יָהּ מִלְחָמָה לֹה' בְּעֶמְלֵק מִדָּרֶךְ-יָד"¹⁵.

1. שכל טוב (בבוב) שמות פרק יז פסוק ח
2. ר' חיים פליטאל שמות פרק יז פסוק ח
3. דברים פרק כה פסוק יח
4. שמות פרק יז פסוק טז
5. שמות פרק לא פסוק ה
6. זוהר דברים פרשת תצא אות קי וראה עולת ראיה חלק א עמוד תלח
7. שמות פרק יז פסוק טו
8. דברים פרק כה פסוק יט
9. בראשית פרק ג פסוק יח
10. בראשית פרק לב פסוק כט
11. שמואל א פרק טו פסוק ג
12. תלמוד בבלי מסכת חולין דף ז עמוד ב
13. מסכתות קטנות מסכת אבות דרבי נתן נוסחא א פרק ח
14. שמואל א פרק טו פסוק יב
15. שמות פרק יז פסוק טז

שליחתי הצעיר שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ ובכנסת מודעות בבתי הכנסת ובכנסת דתים

דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

הנכנסת אתרנו למנויים

00529908518@gmail.com

בדרך אמונה בחרנו, בדרך אמונה שבנו

"לאגם יש ברית עם בורא עולם, 'אות היא לעולם', היא לא מפרה אותה, 'גם כי אלך בגיא צלמוות לא אירא רע כי אתה עמדי'". על סיפורה המופלא של התצפיתנית שעוררה עם שלם לצפות לישועה ועל ההבדל בין דור המדבר לדור הניצחון

לפני כשבועיים, בערב שבת, זכיתי לשיחת טלפון מפתיעה. מעברו השני של הקו היה אחד מרבותי. הוא פנה אליי בעקבות המאמר על הריאיון עם ספיר כהן, ("לצאת מהבועה", גיליון פרשת שמות). בעקבות קריאת המאמר הוא גם צפה בריאיון איתה וסיפר כמה דבריה היו שיעור אמונה עמוק וחשוב מבחינתו ואיך דבריה סייעו לו להביט על השלב שבו הוא נמצא בחייו באור נכון יותר (מדובר באדם לא צעיר, חכם ובעל ניסיון, שעבר הרבה בחייו).

השיחה הזאת גרמה לי להבין בפעם המי יודע כמה, אילו נשמות גדולות ומיוחדות יש בעם שלנו, כמה עוצמת ההשפעה שלהן גדולה וכמה חשוב לייקר את גילויי הרוח האלה, להדהד אותם ולהביט דרכם על עצמנו, על החיים שלנו פה בארץ הזאת ועל הזכות להיות חלק מהדור הגדול הזה - דור הניצחון.

השבוע, עם שחרורם של החטופים השבויים גדי מוזס, ארבל יהוד ואגם ברגה, זכינו לעוד שיעור אמונה מאלף שכזה. שיעור אמונה שהוא בבחינת פרק נוסף בסאגת הגבורה המופלאה של עם ישראל, ובעיקר של הנשים המופלאות שבתוכנו. אגם ברגה, התצפיתנית, בת עשרים בסך הכול, מעניקה לעם הנצח שיעור נוסף במשמעות החיבור אל הנצח, בתמונה האייקונית שלה במסוק, לצד הוריה, בדרך לבית החולים בלינסון, מחזיקה בשלט המרגש שבו כתבה בטוש שחור: "בדרך אמונה בחרתי ובדרך אמונה שבת. תודה לכל עם ישראל ולחיילי צה"ל הגיבורים. אין כמוכם בעולם!"

יפה עשה יונתן רזאל שהחליט להלחין את דבריה, המשקפים במילים פשוטות וקצרות כל כך הרבה עוצמה, אמונה, אהבה והודיה. ואולי אין מתאימה משבת שירה, לשיר את שירת הגאולה והפדות של אגם וכל השבים עימה, לצד הזעקה והתפילה על כל הזקוקים עדיין לגאולה ולישועה.

אבל אגם איננה רק שלט, פלקט עם משפט חזק מלא הכרת הטוב, שאולי כל אחד מאיתנו יכול היה לכתוב. אגם היא אות ומופת למסירות נפש שכמוה ראינו בדורות אחרים. מסירות על יהדות בתנאים בלתי אנושיים. והמופלא מכול - לא מדובר במשפחה שנוכל לקטלג בקטגוריית

המוכרות: "דתיים", "חרדים", "דתיים-לאומיים", "חרד-לים" וכו'. אגם ומשפחתה המופלאה הם ביטוי למגזר הגדול שנקרא "עמך ישראל"; פשוטים, טבעיים, מחוברים לנשמה, למסורת ולשורשים בלי הרבה פלפולים ובלבולים.

ברית עם בורא עולם

בריאיון שנערך עם מירב, אמא של אגם, לפני כמה חודשים, היא סיפרה על הברית של אגם עם בורא עולם: "אז עם 'דרך אמונה בחרתי', אז גם שמה היא יודעת לשמור על הזהות היהודית שלה, אגם שמה נשואת עיניה לשמים כל היום, כי היא מתפללת לבורא עולם. אגם רעבה, אבל היא מברכת שם על האוכל. כי היא מבינה שמעבר לאוכל הגשמי המועט שמזינים אותה שם, מי שמזין את נשמתה זה בורא עולם, ואגם נמצאת אצל משפחות חמאס... אגם אמורה לעשות את רצון שוביה, שזה לנקות ולבשל וכשמגיעה השבת, אגם מסתכלת למוות מול העיניים ומסרבת לבשל לשובים שלה כי היא לא מדליקה אש בשבת. לאגם יש ברית עם בורא עולם, 'אות היא לעולם', היא לא מפרה אותה, 'גם כי אלך בגיא צלמוות לא אירא רע כי אתה עמדי'. אגם רושמת ביומן שלה, היא מקבלת יומן בגיל 19, חודשיים לפני שהיא נחטפה, ממני מתנה, יומן שנקרא 'ברחמי שמים', ואני חושבת שהיא משאירה לנו שם ממש הוראות הפעלה, איך לנהוג בעת הזאת. אז היא כותבת שהיא מאמינה שהשם ילווה אותה בכל צעד, והיא מבקשת אהבת חינו. אז אני חושבת שזאת העת שלנו להתחזק באמונה בבורא עולם, באמונה שהכול אפשרי. לחזק את הזהות היהודית שלנו. ואהבת חינו. ראשי תיבות של אהבת חינו זה א"ח, זה להיות רגע יחד, אחים, אני חושבת שאנחנו ננצח רק מהרגע שנהיה יחד באמת..."

וכפי שאמרנו חכמינו על רחל אשת רבי עקיבא ובתה: "והיינו דאמרי אינשי [והוא שאומרים בני אדם בפתגם מקובל]: רחילא בתר רחילא אזלא [כבשה אחר כבשה הולכת], כעובדי אמה כך עובדי ברתא [כמעשי האם כך מעשי הבת] (כתובות סג, א, בתוספת ביאור הרב שטיינזלץ).

דור המדבר ודור הניצחון

כאשר שמעתי את דבריהן של אגם ואמה מירב, נזכרתי בדבריו המפורסמים של האבן עזרא בפרשת בשלח, בתמיהתו על המצב המנטלי של ישראל שעמדו על שפת ים סוף: "יש לתמוה איך יירא מחנה גדולה של שש מאות אלף איש מהרודפים אחריהם. ולמה לא ילחמו על נפשם ועל בניהם".

עד כאן שאלתו הגדולה של האבן עזרא; איך ייתכן שלמרות היתרון המספרי העצום של ישראל, תגובתם הייתה כל כך מפוחדת ומיואשת? וכך השיב האבן עזרא: "התשובה כי המצרים היו אדונים לישראל וזה הדור היוצא ממצרים למד מנעוריו לסבול עול מצרים ונפשו שפלה. ואיך יוכל עתה להילחם עם אדוניו. והיו ישראל נרפים ואינם מלומדים למלחמה... והשם לבדו שהוא עושה גדולות. ולו נתכנו עלילות. סבב שמתו כל העם היוצא ממצרים הזכרים. כי אין כח בהם להילחם בכנענים עד שקם דור אחר דור המדבר שלא ראו גלות. והייתה להם נפש גבוהה כאשר הזכרתי בדברי משה בפרשת ואלה שמות".

דברי האבן עזרא מדהימים בעוצמתם וברלוונטיות שלהם: כדי להילחם לא מספיקה כמות מספרית וגם לא אמל"ח (והראיה שהיה להם גם נשק: "וַיִּסֶב אֱלֹהִים אֶת הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יָם סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַי' בדברי הרמב"ן). מה שחשוב הוא האמונה בצדקת הדרך, בכך שהאמונה מנחה את הדרך. ואותו הדור לא היה בשל לכך, מה שהתגלה מאוחר יותר בחולשה המנטלית של המרגלים. ולגבי מי שלא כשל באותה חולשה אמונית, דייק מו"ר הרב אלישע וישליצקי זצ"ל בדברי האבן עזרא: "ה'אבן עזרא' מוסיף עוד מילה אחת כשהוא מדבר על הדור שלא נכנס: 'סיכב שמתו כל העם היוצא ממצרים הזכרים'. מי שלא יכלו להיכנס לארץ בגלל המצב הנפשי אלו הגברים, הנשים לא היו בחטא המרגלים! הנשים נכנסו לארץ מכיוון שנפשם לא התרגלה לשעבוד. אפשר היה לחשוב שמי שנמצא תקופה כה ארוכה בשעבוד, מאתיים ועשר שנים, אין מנוס מזה שתתרגל נפשו לשעבוד. מחדש לנו ה'אבן עזרא' שנפשו של הנשים לא התכוופה, למרות כל הקשיים מסביב ולמרות שהבטיחו להן גאולה והיא לא התממשה - הנשים לא נכנעו ובגלל תעצומות הנפש שלהן זכו להיכנס לארץ" ("כדבר אלישע" שמות עמ' 48).

וכאז כן היום, מובילות הנשים הצדקניות את תהליך הגאולה ומנצחות כל ייאוש וכל חולשה. אבל נדמה לי שאגם גילתה פה עוד סוד גדול של עם ישראל.

המשך בעמוד הבא >

האחריות על הצדק

סנהדרין ז, א

בסוגייתנו נאמר: "ההוא דהוה קאמר ואזיל: דאזיל מבי דינא שקל גלימא - ליימר זמא, וליזיל באורחא [מי שנטלו בית דין טליתו לפרועה לאחר - יזמר זמירות. הואיל ודין אמת דנו, לא הפסיד כלום, אלא גזילה הוציאו מידו - ע"פ רש"י]. אמר ליה שמואל לרב יהודה: קרא כתיב וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום [כל העם הזה - ביתרו כתיב, ומשמע לא שנא זכאי ולא שנא חייב, כולן במשמע].".

הגמרא הביאה רעיון זה בדף הקודם "משפט לזה - שהחזיר לו ממונו, וצדקה לזה - שהוציא גזילה מתחת ידו" (ו, ב). וכן הגמרא הביאה את רוח הדברים גם בסוף מסכת בבא בתרא (קסז, ב).

מדוע חז"ל הדגישו זאת כל כך?

רבי יצחק עראמה הסביר רעיון נפלא:

"כי לפי שהמשפטים אשר ישפטום יהיו קרובים אל האמת, יקבלום עליהם האנשים, וישבו בשלום יחדו. כמו שאמרו בפרקא קמא דסנהדרין (ז, א) דמדינא שקול גלימא מזמר ואזיל באורחא. ולזה ייעד הנביא 'ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתנים וחניתותיהם למזמרות ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה' (ישעיה ב'). יורה בבירור שהריבות והמלחמות עד הזמן ההוא בין כתות הגוים היו לחסרונות נמוסיהם הבלתי מסכימים עם טבע האמת, אשר לסבת זה הנשפטים בהם לא תתישב דעתם ולא יקבלום. אמנם בשלמות המשפט על ידי מלך המשיח, והסכימו אל טבע האמת, ישבו שקטים ויגומו מלחמות וקטטות מהם" (עקידת יצחק שמות שער מו פרשת משפטים).

מטרתו של המשפט האנושי היא להשליט סדר בחברה, אולם המשפט האלוקי נועד

הדף הרעיוני

רעיונות מתוך הדף יומי

נתן קוטלר

להביא צדק ולעשות את הישר והטוב. בני אדם שואפים להרבה יותר מאשר השלטת סדר בעולם, שאיפתם הפנימית היא לצדק וליושר. לכן, כאשר הם נפגשים עם משפט צדק, אפילו הצד "מפסיד" בדין - מתמלא בשמחה. שמחה זו היא על עצם האמת שהתגלתה ועל הצדק שנעשה והיא גם על עצם הזכות להיות שותף בעשיית הצדק בהוצאת הגזלה מתחת ידו. ויותר מזה, גם הצד שיצא חייב בדין, מרגיש בתוכו אחריות לכך שיהיה צדק בעולם.

'בעל העקידה' כותב שתחושה זו עתידה להתפשט ולהתרחב לכל האנושות. בני האדם ירצו בליבם לחיות לאור ערכי הצדק והם ירגישו אחריות למען הצדק. התוצאה תהיה שככל שתודעה זו תפלט דרכה ללבבותיהם של בני האדם - כך המלחמות ימוגרו מן העולם והשלום יגדל ויאיר.

ראינו בדף הקודם (ו, ב) שדוד המלך הצליח לאחד שני מושגים מנוגדים "משפט וצדקה". הוא עשה זאת על ידי הרמת בעלי הדין לתודעה כזאת שאפילו הצד "מפסיד בדין" שותף בעשיית הצדק "משפט לזה - שהחזיר לו ממונו, וצדקה לזה - שהוציא גזילה מתחת ידו" (לשיטת רבי). דוד ידע לנמק את פסק הדין באופן שהתקבל על לבם של שני בעלי הדין ועל ידי כך גרם להם לקבל את פסק הדין בשמחה (יפה מראה ירושלמי סנהדרין א). המשיח ימשיך את דרכו של דוד המלך וירומם את האנושות לתודעה שכולם שותפים לצדק. כאשר תביעת הצדק תהיה רצונה של האנושות בכללותה, נבואת ישעיהו תתגשם "ולא ילמדו עוד מלחמה".

לרעיונות נוספים על בבא בתרא:

www.gemarabemunah.co.il

לתגובות: gemarabemunah@gmail.com

"בזכות יוסף הצדיק"

צפורה רוזנברג

נטל מִשֶׁה צָרוֹר

אַחֲרֵי שְׁגָלָתָהּ לוֹ

סָרַח מִקְוָמוֹ

שֶׁל אָרוֹן

עִם עֲצָמוֹת

זָרָק לֵים

שְׁרָאָה וְנָס

וְהָעֵלָה בְּנָס

שְׁבוּעָה כְּפֹלָה

מִשְׁאוֹל לְגֵאָלָה

לְמִי שְׁמִיבִית אֲסוּרִים

יָצָא לְמַלּוּכָה

וַיֵּדַע כְּשִׁתְּקַנְבַּהּ הַשָּׁעָה

לְהַכִּין שְׁנֵית תְּשֻׁבָּתָהּ

לְעַם חוֹפָה יָם וּמִדְבָּר

מִגִּיעַ לְנַחֲלָה

כְּתִקּוֹן הַמִּכְרָה

בְּזָכוֹת צְדִיקוֹת

אַחֲרָהּ וּשְׁלִיחוֹת

נִגְאָל וְנִצָּא

מִכָּל הַמִּצְרִים

שֶׁל בּוֹרוֹת וּנְחָשִׁים

נִאֲחֲזוּ בְּעֶרְבּוֹת

כִּי הִיא הַפְּדוֹת

הִיא הַדָּבָר לַחֲרוֹת.

כעם ישראל מסוגל לקיים את תכנית הבריאה, הכרחי הדבר שהתשובה היא מהותם של ישראל" ("הסוד הישראלי" עמ' 212-213).

השיבה, לדברי לבני, היא חוט השני החורז את כל התנ"ך ולמעשה את כל ההיסטוריה של עם ישראל. השיבה שלנו ארצה היא סיפור האמונה העמוק של העם שמעולם לא התייאש מלשאוף לשוב אל ארצו, שבה יוכל לממש את הייעוד העמוק שהוטל עליו על ידי בורא העולם.

אגם תמצתה את סיפור שביה ופדותה לשש מילים בודדות, אלא ששש המילים האלה הן גם שש המילים שמתמצתות את סיפור סוד שבייתו ופדותו של עם שלם: "בדרך אמונה בחרנו, בדרך אמונה שבנו".

המשך <

המהות של עם ישראל

אגם, בדרכה המופלאה, כמו ביטאה בזעיר אנפין את סיפורו של עם ישראל בדור הזה. המילים שכנבה: "בדרך אמונה בחרתי, בדרך אמונה שבתי", הם תמצית הסיפור הישראלי של דורנו, וכדרכנו, נביא מדבריו של ד"ר אברהם לבני, בספרו "הסוד הישראלי" (שאני מקווה שכולם כבר הספיקו להתחיל ללמוד אותו היטב...):

"השיבה אינה סתם אחד הנושאים העיקריים בתורה, בנביאים ובכתובים, היא גם עמוד השרדה, אבן הפינה של המסר המקראי, שיוצרת בתוכו תנועה היסטורית וקיומית. ניתן לומר שהתנ"ך הוא ספר השיבה, המגלה שהשיבה

היא היא מהותו של עם ישראל. שיבת ציון היא גם שיבה לסדר העולם, לתוכנית הבריאה. אין העולם מתנהל כשורה כשעם ישראל מחוץ למקומו הראוי לו. השפלת עם ישראל והתבזותו בעוניי הגלות, גוררים את השפלתה של האמת האלוהית בעולם...

"השיבה היא מהותו של עם ישראל, ועל ידו מתברר שזו גם מהות הבריאה כולה. אמת זו היא המפתח לפרשנות הנכונה של התנ"ך, והיא המאירה את ההיסטוריה של עם ישראל והעולם. תשובה [כלומר - השיבה] קדמה לעולם, אומרים רבותינו, שכן הבריאה הינה בעצמה התרחקות מהאינסוף האלוהי, ולכן לא תוכל לעמוד ללא אפשרות של שיבה אל המקור. ומכיוון שאין

שליטה סמויה בנישואין

תחושה של שליטה נובעת מהצורך הבסיסי בביטחון ומהפחד לאבדו. קיים חוסר גדול בערך העצמי הבסיסי ביותר ובאיום על קיומו. לכן הצורך בשליטה הוא חזק. כדי לייצר שליטה בחיים, השולט מפתח (בת מודע) דעות ואמונות שהן בשבילו **אמצעי הגנה**. השמירה הנוקשה שמתבטאת בשליטה על האמונות והעקרונות שפיתח, יוצרת אצלו תחושה של סדר ושליטה מדומה בחייו.

כאשר הניסיון לשלוט גלוי, כמו שתיארת במאמרים הקודמים על זוגיות הרסנית, קל יותר להבין שנמצאים בקשר רעיל. אך כשההתנהגות ההרסנית סמויה, הקושי בזיהוי קשה הרבה יותר. **כי שליטה סמויה מתבטאת בד"כ במסווה של אהבה ודאגה מצד השולט, אך בני הזוג חשים לחץ/מחנק או צורך בזיהוי יתר ולא אהבה בריאה.**

דוגמאות לשליטה סמויה:

- רות סיפרה לי: "בעלי דאגן ומסור אלי מאוד. משום מה, אני מרגישה שזו אהבה חונקת... הוא פוחד שאדבר עם חברה שמא תכניס לי רעיונות שליליים לראש. הוא מברר תמיד לאן אני נוסעת, כמה זמן, מתי אחזור, את מי אני פוגשת ואם היו גברים בסביבה, שהלכוש שלי יהיה יותר צנוע ממה שאני מתלבשת... ואני מרגישה שאין לי אוריה כשאני מתקוממת, הוא אומר שאני מתנהגת כמו מתבגרת ושאלפנים סוף סוף שאני נשואה וצריכה להתחשב בו ושהכול הוא עושה לטובתי, כדי לשמור עלי שלא יפגעו בי... ושלא יכנסו לזוגיות המיוחדת שלנו. הוא מדבר איתי בעדינות ורכות ונותן הרגשה שאם לא אתנהג ככה, אני לא בסדר, כי הוא מאוד נחמד שני אני אני מבולבלת. מצד אחד הוא נחמד ומצד שני אני

ככה יאהבו אותה. לכן היא מאלצת אותם לקבל את העשייה שלה. **היא צריכה להכיר שזו שליטה, ללמוד כיצד לבטא את עצמה ללא ריצוי ולהעניק להם, מתוך הרצונות שלהם ושל, מתוך בחירה וגבולות הדדיים.**

- רחל מכינה אוכל בכמויות גדולות. כשהילדים או בעלה לא רוצים לאכול חלק, היא נפגעת מאוד ואומרת שמזלזלים בה. הערך של רחל נמדד, עד כמה ישבחו ויאכלו. היא מכריחה אותם ורואה כזה שהיא אמה טובה ונהדרת. **רחל צריכה להכיר בערכה העצמי, לא דרך האוכל שהיא מכינה, אלא מתוך הקשבה לערך האמיתי הנשמת, גם ללא עשייה מכוונת.**

בני זוג שדרך התקשורת שלהם היא באמצעות שליטה סמויה, הם שבויים בראייה החד צדדית שלהם, כאמצעי הגנה... חסרה הדדיות ולכן לא תהיה זוגיות ראויה. עקב החרדה, קשה להם מאוד לראות את הצורך של האחר ולכן גם לא יאפשרו לעצמם ולזוגיות שינוי והתפתחות. **בטיפול תהליכי שמכיל ונותן מקום נפשי בטוח, הבנה, קבלה, ותחושת אמון בעולם, יהיה סיכוי טוב להתפתחות אישית וממילא לזוגיות טובה.**

ביעוץ, המטרה היא להמיר שליטה בהנהגה. בהנהגה ישנה בחירה חופשית מודעת. קיימים יחסי גומלין מספקים. זו יציאה מחושך לאור. אם בשליטה קיימת נוקשות וחד צדדיות, בהנהגה קיימת הקשבה לצורך האישי, יחד עם הצורך של בן/בת הזוג ולבחור מה נכון לשניים. מתוך כך, קיימות תחושות חופש, התחדשות ויכולות שינוי והתפתחות אישית וזוגית גם יחד.

חינוך עד הלב

אורית דהן
מנהלת נועם בנים
ומאמנת רגשית וזוגית

orittguvot@gmail.com

חינוך להכרת הטוב

השבוע חנכנו בבית הספר בהתרגשות גדולה מרחב חדש בשם מרחב "חיבורים" ע"ש הרב אברהם גולדברג הי"ד במעמד בני המשפחה היקרים.

המרחב המיוחד הזה מאפשר לילדים התנסות מגוונת ומאתגרת. המרחב נפתח בהפסקות. והנה נתקלתי במציאות שילדים מתלוננים שהמרחב נפתח באיחור של כמה דקות (להביא מפתח). בשיח איתם עלה קול פנימי של "מגיע לנו".

בשיח עם תלמידים אמר אחד הילדים: "לפעמים ממש כיף לקטר. ככה אני לא מרגיש אכזבה וגם לא צריך לקחת אחריות". ילד זה סיכם בכנות תופעה ידועה שגם הקב"ה מציין אותה כאזהרה:

"וַיִּשְׁמַן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעֹט שְׂמִנָּתוֹ עֲבִיתָ קִשְׁיָהּ..."

בפרשת בשלח אנו זוכים לניסים גדולים ואחריהם שירה והודיה. אולם קצת אחרי שרשמי קריעת ים סוף חולפים מתחילות התלונות. חלקן בצדק וחלקן קצת פחות. אבל הסגנון בכל מקרה מתלונן.

בחינוך הילדים חשוב שניתן את הדעת להטמיע בילדינו את יכולת הכרת הטוב. ונפרט על כך:

1. חינוך להערכה ותחושת הכרת הטוב:

חשוב להרגיל את הילדים להבין ולהעריך את הדברים הטובים שמסביבם. אפשר ללמד אותם לומר "תודה" ולדבר על מה שיש להם ולא על מה שחסר להם. החינוך להערכה יכול להיות דרך

אחריות על הבעיה בצורה בוגרת. זה לא רק עוזר לו להתמודד עם המציאות בצורה טובה יותר, אלא גם מלמד אותו להיות מעריך כלפי הדברים שקיימים.

6. שיחות פתוחות על חוויות הקשיים והניסים:

ניתן לשוחח עם הילדים על חוויותיהם האישיות ולהצביע על המצבים שבהם הם עברו אתגרים, אך הצליחו להתמודד איתם. זה מזכיר להם שיש להם את הכוחות להתגבר על קשיים, וזו דרך להסביר להם שכאשר הם מתמודדים עם קושי, הם לא לבד ויש להם את היכולת להתקדם.

7. להטמיע אצל הילדים את היכולת לראות את המציאות ביותר מזווית אחת (בזווית נוספת).

ניתן להטמיע זאת גם על ידי משחקי תפקידים. כאשר מבקשים מהילד להיות פעם במקום של עצמו זה המתלונן, ואז להחליף מקום ואפילו להוסיף פריט לבוש ולבקש להביט על הסיטואציה מהמקום של הדמות אותה הוא מגלם.

יש בכך עוצמה גדולה. ונכון בהתחלה שאנו ההורים נדגים זאת. אט אט הילד לומד להביט על המציאות מכל מיני כובעים וזוויות.

הסוד הוא ליצור איזון בין מתן תשומת לב לצרכים של הילד לבין חינוך לערכים של הכרת הטוב. לנוע מעמדת המתלונן הסדרתי לעמדת מכיר הטובה ולתת במה לאותם הרגשות המציפים אותי בכל עמדה.

דוגמה אישית: כשההורים מראים לילדים כמה הם מעריכים את מה שיש להם בחיים.

2. הסבר על העבודה מאחורי הדברים:

לפעמים ילדים לא מבינים את העבודה והמאמצים שמושקעים עבורם. כדאי להסביר להם בצורה פשוטה את מאחורי הקלעים של פעולותיהם: איך הם מקבלים אוכל, בגדים, תשומת לב והזדמנויות, מה שהופך את כל הדבר למשהו שהם יכולים להעריך יותר.

3. חיזוק המודעות למצבים של קושי:

כאשר הילד מתלונן, כדאי לנצל את הרגע ולהסביר את המצב בהשוואה למצבים אחרים - איך המצב היה יכול להיות קשה יותר אם לא היה להם את מה שיש להם. זאת דרך טובה לחנך את הילד לחשוב ולהעריך את המציאות הנוכחית.

4. הפנמת ערכים של נתינה והכרת הטוב:

חשוב לעודד את הילדים לקחת חלק במעשים של נתינה או עזרה לזולת. אם הם יראו שהשפע שהם מקבלים צריך להיות מנותב גם לאחרים, זה עשוי לגרום להם להבין את המשמעות של מה שהם מקבלים ולהפסיק להתלונן על חסרונות קטנים.

5. הענקת גבולות ודרישות:

תופעה של תלונות מוגזמות יכולה להתפתח כאשר ילד לא רגיל להתמודד עם קשיים. כאשר הילד מתלונן, אפשר להעמיד גבול ולבקש ממנו לקחת

להאמין ולצעוד קדימה

השבוע אנו קוראים בתורה את פרשת בשלח, שבה עם ישראל יוצא ממצרים ומתחיל את דרכו אל ארץ ישראל בדרך קורה נס גדול - קריעת ים סוף! המצרים הודפים אחרי בני ישראל, והם עומדים חסרי אונים מול הים. מה עושים? העם צועק, משה מתפלל, ואז ה' אומר לו: "דבר אל בני ישראל ויסעו" - תמשיכו ללכת קדימה, תאמינו, ואני אעשה לכם נס.

ובאמת, ברגע שבני ישראל התחילו ללכת, הים נבקע לשניים, והם עברו בתוכו ביבשה! כשהמצרים נסו לרדף אחריהם, המים חזרו וכסו אותם.

מה אנחנו יכולים ללמוד מזה? לפעמים יש לנו פחדים - אנחנו עומדים מול מכשול ונראה לנו שאין פתרון. אבל כמו שבני ישראל היו צריכים להאמין ולצעוד קדימה, כך גם אנחנו צריכים להאמין שה' תמיד אתנו ולעשות את מה שנכון. אפילו אם זה נראה קשה.

אז אם אתם נתקלים בקשי - בלימודים, בחברה, או בכל דבר אחר - תזכרו את הספור של קריעת ים סוף: כשמאמינים ומתאמצים, הקדוש ברוך הוא עוזר לנו! ישי, ערוץ הילדים

בשלח

ענו על החידות בדף הפרשה
באתר ערוץ מאיר לילדים
ואולי תזכו בפרס!

המונח בפרשה

מצאו למח התמונות רמזות

שאלות בפרשה

1. איך קראו לשירת התודה שבני ישראל שרו לאחר קריעת ים סוף?
2. מי הייתה האישה שהובילה את הנשים בתופים ובמחולות לאחר קריעת ים סוף?
3. איך נקרא הלחם המיוחד שה' הוריד לבני ישראל במדבר?
4. איזה נס קרה עם המים במרה?
5. כיצד עזר משה ליהושע לנצח את המלחמה נגד העמלקים?

המלצה השבוע

הסדרה "בול בפוני" בעונה חדשה ומגניבה! אל תפספסו את הפרק הראשון ביום רביעי הקרוב באתר!

חידה

קטע מפסוק בשירה נמצא גם בפרקי ההלל. מהו?

מה יכול להטביע אוניה שלמה למרות שהוא לא שוקל כלום? חור...

אם אתה רוצה לקבל תשובות, כנס לחנות שעונים. תמיד כשאומרים לי שאני כוכב - אני מאדים. ובצדק.

הבריא

מאת יוסי שחר
להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

הברק נע במהירות של 300,000 קילומטר בשנייה - פי 1,000 מסיל שיסור

ברק אחד מכיל אנרגיה של 10 מיליארד וואט - שווה להפעלת 100 בתים למשך חודש!

צריך סרמפ?! חשמל עלי הפעם! תודה, פינקת!

הרעם הוא גל ההדף של הברק - נשמע עד 25 קילומטר!

על הברק מברכים 'עושה מעשה בראשית' אך ניתן גם לברך 'שכוחו וזבורתו מלא עולם'!

אני גם יכול לברך?

הרעם הוא גל ההדף של הברק - נשמע עד 25 קילומטר!

הרעם הוא גל ההדף של הברק - נשמע עד 25 קילומטר!

הידעת?

סיכויי ההישרדות מפגיעת ברק הם כ-190! זאת בזכות תופעה שנקראת "אפקט המעטפת" - רוב הזרם החשמלי זורם על פני העור ולא דרך הגוף!

אין שירה בעולם, שלא תופיע בה קדושת האמונה את זהרורי אורותיה. וכשהקדושה היא מתגלה ברוח השירה בצורתה הטהורה והמלאה, אז היא באמת שירת קודש, אשר אך שרי קודש ושרי אלהים ישירו אותה.

שמונה קבצים ת, קעט

על סדר היום הרב שלמה אבינר

אסון. סבלנות היא מידה טובה, אך סבלנות אינה ויתור.
כלל עשירי - אהבת ישראל. השמאל הם אהובים, הם יהודים. הם גם עושים דברים טובים. ועם הדברים הלא טובים, כוונותיהם לטוב, אך הם טועים. ולעולם, המשותף גדול לאין ערוך מן המפריד.

שלוש מאות דילמות מוסריות
דיון בדילמות עמוקות ומסובכות כמו גם בדילמות פשוטות. מה דעתן הפילוסופית של העוסקים בפילוסופיה מוסרית לעומת דעתה של תורה.
מאת הרב שלמה אבינר
256 עמ', כ. קשה
מתאים למבוגרים וילדים כאחד

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il
ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
בד"ר 9000 רח' אבן ישראל 3 ירושלים

עשרה כללים של השמאל

כלל ראשון - ריבוי הגוונים. הגדרת השמאל משתנה ממדינה למדינה, מתקופה לתקופה, מנושא לנושא. יש לו עמדות בתחומים רבים: אידיאולוגיה, פוליטיקה, משטר, כלכלה, לאומיות, תרבות, דת, ועוד. וכמובן, יש הרבה מאוד גוונים ביניים. לכן כל ניתוח חייב להיות מאוד כוללני.

כלל שני - שמאל משטרי. המונחים שמאל ימין, מקורם במהפכה הצרפתית. תומכי משטר מלוכני, ישבו מימין. תומכי חוקה עממית ישבו משמאל. אכן, מהפכה: ההווה רע, המלוכה מושחתת, האצולה בטלנית ונצלנית. אם כן ימין-שמאל, הוא שמרני-פרוגרסיבי, ישן-מהפכני.

כלל שלישי - שמאל כלכלי-חברתי. מהפכת הסוציאליזם נגד הקפיטליזם. ניהול משותף של אמצעי הייצור. חלוקה שוויונית של התוצרת. שוק מודרך ולא שוק חופשי. את העולם הישן עד היסוד נחריבה.

כלל רביעי - שמאל אנטי-לאומני. הגירה חופשית. זכויות המיעוטים. שוויון החוק. אוניברסליות. ליברליזם. זה על פי רוב, השמאל העכשווי בעולם.

ומכאן נעבור לשמאל בארצנו.

כלל חמישי - שמאל כלכלי-חברתי. תנועת העבודה. חלוקת משאבים צודקת. שכר מינימום. השליטה בידי מפלגות אלו ולא בידי הרוויזיוניסטים.
כלל שישי - שמאל מדיני. מדינת כל אזרחיה. שתי מדינות לשני עמים. נסיגה מיהודה ושומרון. זכויות שוות לכל אדם.

כלל שביעי - שמאל תרבותי. הפרדת דת ומדינה. נישואין אזרחיים. קבורה חילונית. שינוי מין. זכויות בעל נטיות הפוכות. חוק השבות רחב. שירות צבאי לנשים. גיור קל. שוויון כל הדתות. כשרות חופשית. שוויון מגדרי. מדינה לא דווקא יהודית.
כלל שמיני - נטישת השמאל החברתי. השמאל העכשווי בארצנו הוא מדיני ותרבותי, ולא חברתי. אין דאגה מיוחדת לעניים, לסובלים, למסכנים, לחולים, לניצולי שואה.

כלל תשיעי - מיעוט קטן פעלתני. השמאל הוא 5%-8%, אך הוא פעיל מאוד וחודר לאטו במערכות שונות. גם בסיעה ארגונים דומים מחוץ לארץ, יהודים או גויים. יש לו מגמות גלויות וגם סמויות, הרת

הרב חגי לונדן ר"מ במכון מאיר

שירה חדשה

בפרשת השבוע אנו נתקלים בתופעה חדשה: עם ישראל מתחיל לשיר! מהי למעשה שירה? הרב קוק מגדיר את השירה כ"הבעה שכלית עליונה" (עולת ראייה א, ר). קרי, לעיתים יש תכנים שהם מעבר למילים. התחושה היא כה גדולה, כל כך מלאה עוצמה - שההבעה שלה חייבת להופיע באופן מוסיקלי, רגש עליון המצוי מעבר למילים המצומצמות בהגדרות. שירה מלווה פעמים רבות במוסיקה שגם לה יש משמעות רוחנית; הרמב"ם למשל מדבר על המוסיקה, המלווה של השירה, כבסיס להשראה נבואית: "אין הנבואה שורה... אלא מתוך שמחה ולפיכך בני הנביאים לפניהם תוף וחליל וכינור והם מבקשים הנבואה" (רמב"ם, הלכות יסודי התורה ז, ד). שירה אמיתית מגיעה מתוך עולם שכלי ומעשי עשיר, המסוגל להביט באחדות ה-אלוהית המצויה בבריאה.

בעת בה אדם מתמלא בהרמוניה המצויה בבריאה - מתנוצצת בו תחושת רוממות שמתבטאת בביטוי לירי ומוסיקלי. כאשר עם ישראל יוצא מהמזרים, קורע את הים, מנפץ את כבלי השעבוד של עולם הטבע, נוגע בקדושה, מתחבר לתורה - רק אז מופיעה השירה: "אז ישיר משה ובני ישראל". בתרבות הדתית כיום נשמעים קולות רבים המעוניינים בהתחדשות של 'שירה מתוך קדושה'. הרצון הזה כשלעצמו הינו חיובי, אולם חשוב לזכור שלא כל מגנינת פופ זולה שמולבש עליה פסוק מתהילים הופכת להיות אוטומטית נעימה מנעימותיו של דוד המלך. על מנת לבטא עולם רוחני עדין מעבר למילים - צריך לפני כן להתמלא בהרבה מילים, בהרבה שכל, בהרבה תורה.

בית הספר התורני סביבתי מצפה רמון

חנוך לנער

הכינוס השנתי ה-18 בנושא חינוך ילדים
לזכרו ולעילוי נשמתו של הילד הרך והטהור

משה יהודה דביר ז"ל

במלאת 27 שנה לפטירתו

לרפואת החייל דוד בן זיוה קוסטינר

יום העיון יעסוק בנושא:

איך מחנכים לשמחה בעת מלחמה?

יערך ביום ראשון י"ח שבט תשפ"ה
בבית המדרש הישן של מכון מאיר

16:00 מנחה

16:15 **הרב יוסף ויצן** רב הישוב פסגות ואבא של עמיחי ויצן הי"ד
שנהרג בקרב בישוב כרם שלום בשמחת תורה התשפ"ד

17:15 **הרב שלמה דרייפוס** ר"מ בישיבת הר המור

18:15 **הרב דוד פנדל** ראש ישיבת שדרות

19:15 **הרב דוד גיאמי** ר"מ בישיבת הר המור

משפחת דביר

מצפה רמון

עזרת הנשים פתוחה